

CREACIÓ LITERÀRIA

En memòria de Montserrat Abelló

Recordarem sempre l'estimada poeta
a través de les seves paraules.
Ella les conreava amb mans i ulls tremolosos.

Montserrat
Abelló

Poemes d'una vida*

* Selecció i edició de Gloria Luis Peralvo.

Nit i dia el plor, l'infant*

Nit i dia el plor, l'infant.
He caminat sense guia
per un camí desert, però ara
m'assec a la meva porta,
temorosa de perdre
l'invisible fil
que em lliga
a l'arbre i a la pedra.

* *Al cor de les paraules*, p. 56.

Avui sóc orgullosa del meu temps*

Avui sóc orgullosa del meu temps
i em dol de malversar-lo.

No faig res, no cuso ni planxo.

Vaig de pressa, passo i repasso
deu cops per un carrer.
Escruto les mirades, perdudes de tan fixes.
M'aturo a les botigues, veig les modes,
els colors verds i blaus.
M'obsedeixen els pintors abstractes
que parlen com els muts.
Em miro les mans, les meves i les vostres;
m'acosto adelerada als quioscs,
cerco llibres i noms. Sobretot noms!
Ignoro la premsa que baladreja mentides
–Si la veritat és sempre evident
i pura com un part!
Tinc pressa,
arribo al mar que em portarà ben lluny.
Però és fals, és fals,
s'han acabat els miracles.

Retorno a casa amb pas més segur,
a la vida diària.

* *Al cor de les paraules*, p. 66.

M'és necessari l'ordre*

M'és necessari l'ordre
vegetal de les espigues,
l'incansable ruta d'una rel,
la majestat ombrívola d'un arbre,
la immediata transparència
de l'aigua, per retrobar-me.
Les mans, segures guies,
són flors descloses
que m'assenyalen camins.
Les mans no han après a
disfressar-se.

Sóc filla del meu temps,
impotent de miracles.

* *Al cor de les paraules*, p. 87.

Montserrat
Abelló

Tenies en el blat del temps*

Tenies en el blat del temps
tanta mesura cansada, d'ordis
daurats sense sol.
I de paraules mutilades.

Trèmula, en un silenci blanc
d'alba solitària.

* *Al cor de les paraules*, p. 120.

La vida, un cercle*

La vida, un cercle
amb veus que amunt
s'enlairen,
amb força inusitada
buscant sempre
l'origen,
del foc la flama

* *El fred íntim del silenci*, p. 17.

La por enlairada*

La por enlairada
ja no pot espantar-te
sols les mancances.

Aquest esglai
sempre present no et deixa
i la llum cerques,

que lluny et porti
vers ignorats paisatges
dins el més dens silenci.

* *Memòria de tu i de mi*, p. 21.

No podré tornar a saber mai*

No podré tornar a saber mai
com és de tendra la nit.

Quin neguit
sento avui, en què no

res m'és donat, sinó
la fredor d'uns somriures,

congelats per sempre,
enllà de tot somni.

* *Memòria de tu i de mi*, p. 23.

És com si sols tingués*

És com si sols tingués
la sentor de les coses
i n'hagués oblidat tots els noms.

Se m'obren immensos els ulls
i em tremolen les mans.
Sóc com una ombra que pensa

que ha perdut el pes de tants anys.
I ara és volva lleugera que sura
en l'aire i enduta pel vent,

s'acosta i s'endinsa pels ulls.
Hi endevino records, enciseres
imatges allí contingudes.

I és estrany el missatge i la meva
ombra us reté. Mentre intento
copsar-ne tossuda el secret.

* *Dins l'esfera del temps*, p. 21

Obres de referència:

Al cor de les paraules. Obra poètica 1963-2002, Barcelona: Proa, 2002.

El fred íntim del silenci, València: Denes, 2008.

Memòria de tu i de mi, València: Denes, 2006.

Dins l'esfera del temps, Barcelona: Proa, 1998.